

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái Hữu Biên Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị bài: **Ngày Ấy Xa Rồi** của thân hữu **Trần Đình Phước**. Hội chân thành cảm tạ tác giả. Kính mời. **Trân trọng**.

NGÀY ẤY XA RỒI!

Nhân dịp Lễ Tạ Ôn ở Hoa Kỳ, hai câu tục ngữ mà lúc nào tôi cũng luôn luôn ghi nhớ là: Uống Nước Nhớ Nguồn và Ăn Trái Nhớ Kẻ Trồng Cây. Xin được ghi lại vài hàng để cảm tạ những ân nhân đã từng giúp đỡ và đến với tôi trong lúc tôi gặp khó khăn nhất.

Thấm thoát mà đã hơn hai mươi tám năm rời xa quê hương yêu dấu. Bây giờ nhắm mắt lại, tôi vẫn còn nhớ như in những tình cảm trân quý mà bạn bè đã dành cho tôi trong buổi tiệc chia tay tổ chức tại nhà Anh Chị Trần Văn Nghĩa ngày 30 tháng 09, năm 1992, và buổi tiễn đưa gia đình tôi đi định cư Hoa Kỳ theo diện HO tại Phi Trường Tân Sơn Nhất ngày 27 tháng 10, năm 1992.

Vào lúc đó, tụ tập một số đồng người dễ gặp nguy hiểm và rắc rối với chính quyền địa phương. Có thể bị ghép vào tội tụ họp bất hợp pháp nhằm gây rối trật tự và an ninh công cộng. Nhất là các Sĩ Quan chế độ cũ càng dễ bị ghép vào tội danh nói trên. Tuy nhiên, một số các bạn Khoá 7/68 Không Quân vì thương mến tôi đã không ngại những phiền toái đã có mặt. Các bạn đã dành thời giờ quý báu để đến với tôi. Tình cảm này, tôi không bao giờ quên.

Khi đặt chân đến San José, không bà con ruột thịt, gia đình tôi ba người gồm: tôi, vợ tôi và con trai mới bảy tuổi. Chúng tôi hoàn toàn hụt hẫng và khủng hoảng. Tất cả đều xa lạ, phải làm lại từ đầu nơi vùng đất mới với hai bàn tay trắng và vốn tiếng Anh rất giới hạn. Có đôi lúc tưởng chừng đầu hàng, mặc cho số phận đưa đẩy.

Cũng may, có Niên Trưởng Nguyễn Văn Phẩm, một con người có tâm lòng nhân hậu và hiền hoà. Dù không thân thuộc với tôi, đã bỏ nhiều công sức và thời gian đứng ra làm người bảo trợ cho gia đình tôi. Niên Trưởng và vợ con đã hết lòng giúp đỡ tận tình để cho gia đình tôi có thể sớm hội nhập với đời sống mới. Nếu không được sự bảo trợ, thì giờ đây gia đình tôi đang sống ở một tiểu bang xa xôi nào của nước Mỹ, chớ không thể nào được định cư ở San José với mỹ danh là Thung Lũng Hoa Vàng. Nơi đây, khí hậu hiền hoà, cộng đồng Việt Nam đông đúc, nhiều chợ búa

với những thực phẩm như ở quê nhà, nhiều sinh hoạt văn hoá và tôn giáo đa dạng. Ngoài ra, gia đình tôi cũng được các bạn khoá 7/68 Không Quân hết lòng giúp đỡ, hướng dẫn và động viên tinh thần rất nhiều.

Qua những năm tháng gay go và nghiệt ngã, với sự phấn đấu không ngừng nghỉ và may mắn, gia đình tôi đã có một cuộc sống tương đối ổn định. Hiện nay, dành nhiều thời gian cho sinh hoạt hướng đạo và tham gia các công tác phục vụ cộng đồng ở địa phương. An phận với những gì mà Ông Trên đã dành ban cho.

Cầu mong cơn đại dịch Coronavirus sớm chấm dứt để cho nhân dân Hoa-Kỳ và nhân dân các nước trên thế giới trở lại đời sống bình thường như trước kia.

Giờ đây, ở tuổi Thất Thập Cổ Lai Hy, tha phương nơi xứ người, chuẩn bị đi về nơi cuối trời chân mây, tôi mới nhận thấy được tình cảm bạn bè là món quà quý giá không thể mua bằng tiền bạc, cho dù mình có tiền muôn bạc biển.

Muốn được như thế, trong quan hệ với bạn bè mình phải sống hết lòng, đến với nhau bằng sự chân thật, cảm thông và đừng bao giờ so đo hay tính toán hơn thiệt.

Nếu chẳng may, có những bất đồng về quan điểm trong cuộc sống, những điều không vừa lòng nhau, hay vô tình gây ra hiểu lầm thì nên tìm mọi cách bỏ qua, cố gắng tránh đừng để xảy ra những bất hoà.

Nếu không tìm cách giải quyết được. Kết quả cuối cùng sẽ là không còn nhìn mặt nhau nữa!

Đó là một điều đau khổ và bất hạnh nhất, khi chúng ta đang ngồi trên “**Chuyến Tàu Hoàng Hôn**” với vé một chiều, từ từ chuyển bánh về miền **miên viễn**.

Trần Đình Phước
(San José, CA - Mùa Lễ Tạ Ôn 2020)